

Zakon o jamstvenom fondu za gospodarski oporavak i razvitak

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuju jamstveni fond za gospodarski oporavak i razvitak (u daljnjem tekstu: jamstveni fond), postupak dodjele jamstvene kvote i davanja jamstava Republike Hrvatske bankama za kredite koje banke odobravaju poduzetnicima za održive poslovne projekte, razdoblje u kojem se daju jamstva, ovlasti i obveze Hrvatske banke za obnovu i razvitak te druga pitanja vezana uz jamstveni fond.

(2) Jamstva iz ovoga Zakona namijenjena su za pokriće dijela rizika kredita banaka s ciljem ublažavanja negativnih učinaka globalne krize na hrvatsko gospodarstvo i stvaranja uvjeta održivog gospodarskog rasta i poboljšanja likvidnosti gospodarskih subjekata.

Članak 2.

Ovaj se Zakon provodi sukladno pravilima koja uređuju državne potpore.

Članak 3.

Ako ovim Zakonom nije drugačije određeno, na jamstvo se odnose odredbe proračunskih propisa i zakona kojim se uređuju obvezni odnosi.

Članak 4.

Pojmovi koji se koriste u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

- jamstvo* predstavlja obvezu Republike Hrvatske kojim Republika Hrvatska jamči ispunjenje dijela obveze po glavnici kredita za koje se daje jamstvo,
- jamstveni fond* predstavlja ukupni iznos do kojega Republika Hrvatska na temelju ovoga Zakona daje jamstva bankama za kredite gospodarskim subjektima,
- jamstvena kvota* je dio jamstvenog fonda koji se dodjeljuje pojedinoj banci po provedenoj aukciji,
- aukcija* je nadmetanje putem kojeg se banke svojim ponudama natječu za dodjelu jamstvene kvote.

Članak 5.

(1) Jamstva, u skladu s ovim Zakonom, daju se zaključno do 31. prosinca 2010.

(2) Jamstva dana na temelju ovoga Zakona nisu obuhvaćena iznosom državnih jamstava koji je utvrđen u zakonu koji uređuje izvršavanje državnog proračuna za 2010. godinu.

Članak 6.

Hrvatska banka za obnovu i razvitak (u daljnjem tekstu: HBOR) u ime i za račun Republike Hrvatske provodi postupak davanja jamstava na temelju ovoga Zakona, postupak povrata sredstava s osnova naplaćenih jamstava te provodi nadzor namjenskog korištenja kredita za koji je dano jamstvo na temelju ovoga Zakona.

Članak 7.

(1) Korisnici kredita, u smislu ovoga Zakona, jesu poduzetnici sa sjedištem, odnosno prebivalištem u Republici Hrvatskoj.

(2) Jamstva iz ovoga Zakona ne daju se za osiguranje obveza kreditnih institucija uređenih zakonom koji uređuje kreditne institucije niti za osiguranje obveza financijskih institucija uređenih zakonom koji uređuje osiguranje i reosiguranje, odnosno zakonom koji uređuje mirovinske fondove i mirovinska društva.

Članak 8.

(1) Jamstva prema ovom Zakonu daju se za kredite koji su namijenjeni financiranju:

- 1) novih investicija i dovršavanju već započelih investicija,
- 2) obrtnih sredstava,
- 3) reprogramiranja kredita ugovorenih nakon 1. srpnja 2008.

(2) Krediti iz stavka 1. ovoga članka daju se na rok od najmanje 3 godine do najviše 10 godina osim kredita za financiranje obrtnih sredstava, a koji se mogu dati na rok kraći od 3 godine.

(3) Iznimno od namjena kredita iz stavka 1. ovoga članka, dijelom odobrenoga kredita mogu se namiriti i obveze prema državi.

(4) Vlada Republike Hrvatske može propisati najviši udio kredita u jamstvenom fondu za namjene iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 9.

(1) Jamstvo za pojedinačni kredit može iznositi najviše 50 posto iznosa glavnice kredita, ali ne više od 60 milijuna kuna.

(2) Iznimno, jamstvo za obveze korisnika kredita može se dati i u iznosu višem od 60 milijuna kuna, ali ne više od 50 posto iznosa glavnice kredita, o čemu odlučuje Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra financija.

(3) Nominalni iznos danog jamstva smanjuje se razmjerno otplati glavnice kredita.

Članak 10.

(1) Jamstva prema ovom Zakonu ne daju se korisnicima kredita:

- 1) za kupnju poslovnog udjela ili dionica ili za otplatu postojećih kredita korištenih za navedene svrhe,
- 2) ako korisnik kredita ima dug prema državi za koji po posebnim propisima nije odobrena obročna otplata ili odgoda plaćanja,
- 3) ako je korisnik kredita zaključno s 30. lipnja 2008. bio gospodarski subjekt u teškoćama kako je definiran propisima o državnim potporama.

(2) Korisnik kredita ne smatra se gospodarskim subjektom u teškoćama iz stavka 1. točke 3. ovoga članka ako je u teškoće zapao nakon 1. srpnja 2008., a iste su uzrokovane financijskom i gospodarskom krizom.

Članak 11.

(1) Jamstva dana prema ovom Zakonu su neopoziva, bezuvjetna i plativa na prvi pisani poziv banke koja je dobila jamstvo, a po otkazu ugovora o kreditu.

(2) Dospjele obveze po jamstvu plaćaju se najkasnije u roku 8 radnih dana od primanja poziva iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 12.

Jamstveni fond iznosi dvije milijarde kuna.

Članak 13.

(1) Visina jamstvene kvote za svaku banku odredit će se nakon aukcije na temelju ponude banke u skladu s kriterijima koji će biti objavljeni u pozivu za aukciju.

(2) Vlada Republike Hrvatske propisat će osnovne elemente ponude banke i kriterije za dodjelu jamstvene kvote.

Članak 14.

(1) Na jamstva dana na temelju ovoga Zakona plaćaju se naknade.

(2) Vlada Republike Hrvatske, u skladu s pravilima koja uređuju državne potpore, propisat će vrste, visinu, način utvrđivanja i rokove plaćanja naknada koju plaćaju banke u ime korisnika kredita.

(3) Naknade iz stavka 1. ovoga članka prihod su državnog proračuna.

(4) HBOR može utvrditi naknadu za davanje jamstva, a koja ne može biti viša od stvarnih troškova davanja jamstva. Visinu naknade utvrđuje HBOR svojim aktima, uz prethodnu suglasnost ministra financija. Ova naknada prihod je HBOR-a.

Članak 15.

(1) HBOR na svojoj internetskoj stranici objavljuje poziv bankama na aukciju za jamstvene kvote, koji sadrži kriterije i uvjete te rok za podnošenje ponuda propisane ovim Zakonom i propisom donesenim na temelju ovoga Zakona.

(2) Vlada Republike Hrvatske propisat će postupak ocjene zaprimljenih ponuda banaka, dodjeljivanje jamstvene kvote bankama, uvjete za sudjelovanje na aukcijama te kriterije i način davanja jamstva.

Članak 16.

(1) HBOR je dužan izvješćivati Ministarstvo financija o danim jamstvima, naplaćenim jamstvima i povratu sredstava s osnova naplaćenih jamstava.

(2) Vlada Republike Hrvatske propisat će način i rokove izvješćivanja Ministarstva financija.

Članak 17.

(1) Ako je korisnik kredita nakon 1. siječnja 2008. primio potporu male vrijednosti za istu namjenu za koju se odobrava kredit, izračunata potpora sadržana u jamstvu umanjit će se za iznos potpore male vrijednosti.

(2) Jamstva prema ovom Zakonu mogu se kumulirati s ostalim sukladnim državnim potporama, ali najviše do iznosa predviđenog za pojedinu kategoriju državne potpore, sukladno pravilima o državnim potporama.

Članak 18.

(1) Ugovori o jamstvu sklopljeni suprotno odredbama ovoga Zakona i propisa donesenog na temelju ovoga Zakona ništetni su.

(2) Ako su sredstva kredita u cijelosti ili djelomično korištena suprotno odredbama ovoga Zakona i propisa donesenog na temelju ovoga Zakona u slučaju naplate jamstva, banka će na prvi poziv HBOR-a isplatiti sve iznose plaćene iz toga jamstva zajedno sa zateznim kamatama od dana naplate jamstva do dana povrata.

Članak 19.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Vlada Republike Hrvatske donijet će propise iz članka 8. stavka 4., članka 13. stavka 2., članka 14. stavka 2., članka 15. stavka 2. i članka 16. stavka 2. ovoga Zakona u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 20.

Ovaj Zakon stupa na snagu danom objave u »Narodnim novinama«.